

30. évközi vasárnap 2011. Kapisztrán Szent János

Bevezetés

Templomunk védőszentjének ünnepén, a délelőtti szép ünnepi szentmise után is illik, hogy Róla szóljon az esti szentbeszéd is. Hiszen a nemzetietlen erők hosszú időn át, igyekeztek feledtetni Őt, nemzetünk megmentőjét. Hogyan tekintünk mi reá, nevét viselő templomunk hívői? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk, Jézus! Bocsásd meg, hogy még mindig szégyelljük megvallani hívó-voltunkat. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy még ma is engedjük, hogy szidalmazzák hitünket. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem védjük kellő eréllyel hitünket, keresztény, s nemzeti erkölcsi értékeinket. Uram irgalmazz!

Evangelium után

Mint már a bevezetőben is említettem, ma van templomunk védőszentjének, Kapisztrán Szent Jánosnak az ünnepe, aki nevét kitörölhetetlenül beírta a keresztény Európa és azon belül hazánk történelmének lapjaira.

Itáliában, Capestranoban született, több mint 6 évszázaddal ezelőtt, 1386-ban. 5 évvel ezelőtt mi is voltunk ott, még szülőházában is, mint zarándokok. Perugiában jogot tanult és egy ideig bíróként működött. 1415-ben belépett Assiszi Szent Ferenc rendjébe. Majd 1420-ban, 34 éves korában pappá szentelték. Hamarosan rendjének, de az egyetemes egyháznak is egyik legkiválóbb tagja lett.

Püspökséggel tisztelik meg, de ő nem fogadja el. Marad továbbra is egyszerű ferences szerzetes. Mint ilyen végigjárja egész Olaszországot, és népszerű prédikációival megújítja az olasz nép hitvilágát, nemesíti, szelídíti erkölceit.

De nemcsak évtanítókból volt töménytelen sok, uzsorásokból is. A szegények védelmében, velük szemben erélyesen lépett fel. Létre hozta a „montes Dei” - ket, ahol a szegényeknek kamat nélkül kölcsönöztek pénzt. Az uzsorásokkal szembeni keménységét máig sem felejtik utódaik.

Ezután egymásután kapja a pápáktól a legmegtisztelőbb és legnehezebb megbízatásokat a hit és erkölcs tisztaságának a megőrzése érdekében. Széles tömegeket hív vissza az egyházba, ez a szóban és tettekben oly hatalmas Szent.

Mint a Szentszék követe bejárja szinte egész Európát. Németországban a fejedelemségek összebékítésén fáradozik. Közép-Európában szinte missziós tevékenységet fejt ki a hitélet megújításáért. Közép-Európa elszektásodásának megakadályozásáért.

Amikor a török 1453-ban elfoglalta Konstantinápolyt, s megnyílt előtte az út Európa, s azon belül is, a kereszténység bástyája, Magyarország felé, amikor a török félhold végpusztulással fenyegette Európa keresztény népeit, elsősorban hazánkat, akkor jutott el hozzánk a Szentszék követeként. Fáradhatatlanul rótta magyar hazánk rögös és poros országútjait, hogy tüzes beszédeivel a török elleni harcra lelkesítse az egész

országot, hogy alvó lelkiismereteket ébresszen az ország vezetéséért felelős néprétegek körében, hogy a Szentszék kincsein keresztes hadakat toborozzon hazánk megmentésére. Húszezer főnyi keresztes hadsereget vezetett nagy barátjának, a törökverő hősnek, Hunyadi Jánosnak a megsegítésére, a szorongatott Nándorfehérvár falai alá 1456-ban. Es nem csekély része volt, a hazánk, de Európa története szempontjából oly jelentős nándorfehérvári győzelemben, amelynek emlékét hirdeti immár több mint félezer éve a déli harangszó is, szerte a nagyvilágban.

Habár olasznak született, de európai, keresztény, s magyar ügyért fáradozva halt meg, és magyar föld takarta be hamvait. A hála és szeretet érzelmeivel gondolunk rá, keresztény hitünk bajnokára, hazánk nagy megmentőjére, templomunk védőszentjére. s hálával, az 500. évfordulót dicső módon megünneplő hős eleinkre, és szégyenkezve, annak 50. évfordulóját meggyalázókra.

A nándorfehérvári győzelemkor a hősöknek könnyes szemmel mondott szavai: "Ez az a nap, amelyet az Ur készített számunkra, örvendjünk és vigadjunk e napon," más létsíkba helyezve, ma felénk hangzanak!- Örvendjünk és vigadjunk e napon, azért, hogy van templomunk, melynek ő a védőszentje, és nem is akármilyen! Budapest ékszerdobozának, s a Magyar Capella Sixtinának mondott templom, amelyet a magyar élniakarás, s elődeink élő hite varázsolt ide a háború utáni nehéz években. E templom elődjét, a Veronika kápolnát, a fővárosi utcai harcokban

rommá lőtték. Az Áldás utcai iskola tornatermét használták ideiglenesen vásár- és ünnepnapokon szentmise bemutatására. De 1948 januárjában a Főváros megtiltotta a tornaterem istentiszteleti célokra való használatát.

Szükségessé vált a nehéz időkben új templom építése. Telekkeresés közben jutott el a Plébános atya Herczeg Ferenchez, aki, amikor megtudta, hogy milyen célra kell a telek, olcsón adta oda neki. A hívek adakozásából és fővárosi támogatásból 8 hónap alatt fel is építették a templomot. A rendházat is elkezdték, de nem fejezheték be. Sőt a már álló falakat is lebontatták.

De 44 évvel később, 1993-ban, felépíthettük a kolostort is a kedves hívek, a rend, az egyházmegye és az Önkormányzat anyagi támogatásával és sok önzetlen hívő segítségével.

Örvendjünk és vigadjunk, mert megvalósult a kedves rózsadombi hívek régi vágya. Örüljünk, mert ez a lelkipásztori központ segíti a hívek egymáshoz közeledését, testvéri közösséggé válását. Különböző foglalkozások, összejövetelek, agapéék vannak itt. S van hitoktatás is. És otthonuk van a magukat a rózsadombi hívek szolgálatára szentelő ferences atyáknak is.

A legnagyobb hála és köszönet mindazoknak, akiknek segítségével a templom, s a kolostor építése megvalósulhatott.

Annak pedig, aki számunkra ezt a lehetőséget megadta, legyen tisztelet, dicsőség és hála, most és mindörökké. Amen

F. F.